

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

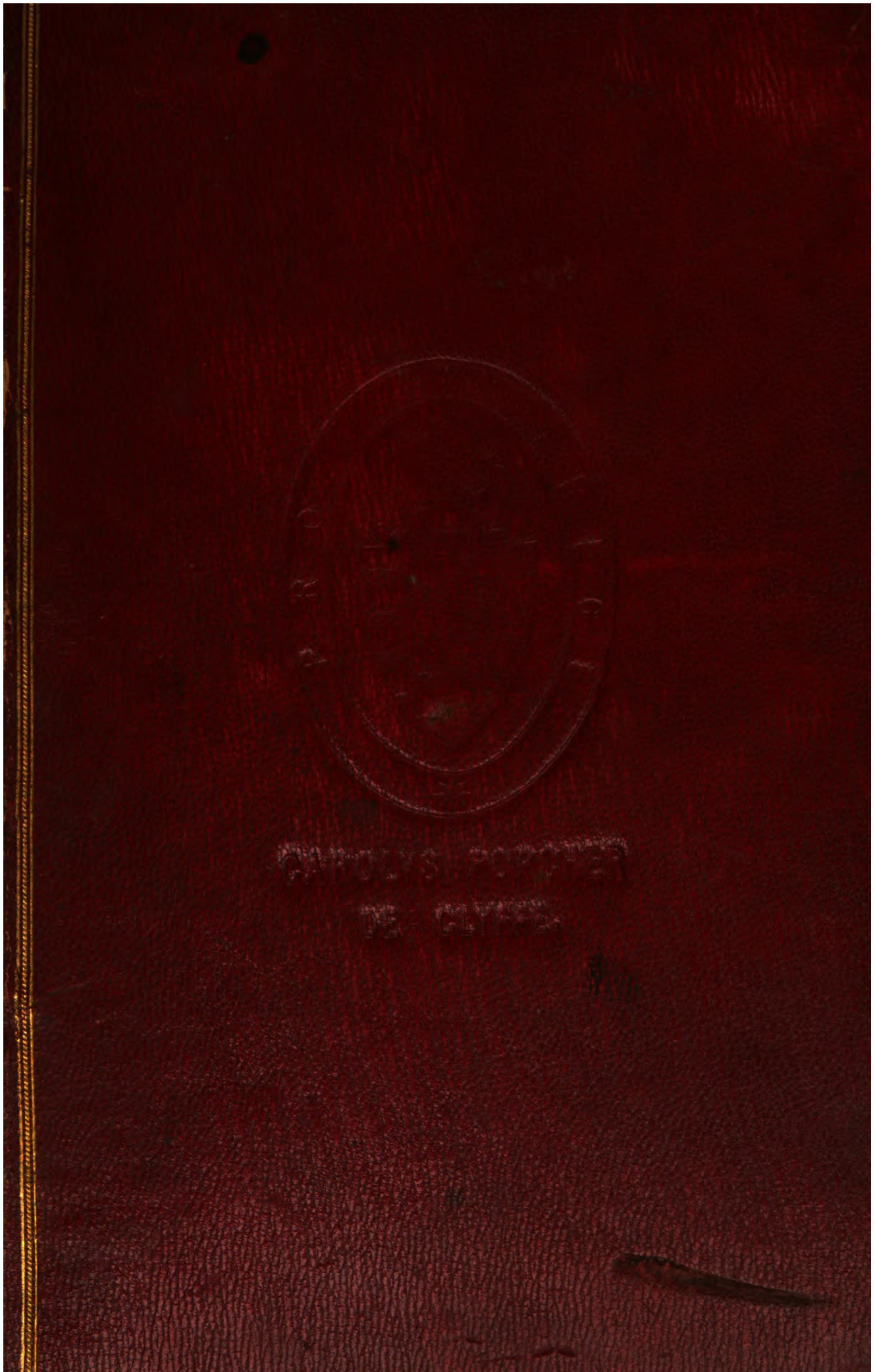
This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

Charles Porcher.

imp/2

1/2

Johnson e 735

(in law)

with half of the ...

with the ...

with the ...

with the ...

ANACREONTIS
O D A R I A,

AD

TEXTUS BARNESIANI FIDEM
EMENDATA.

ACCEDUNT

VARIÆ LECTIONES

CURÂ

EDVARDI FORSTER, A. M.

REG. SOCIET. ET ANTIQ. SOCIET.
LOND. SOC.

LONDINI,

SUMPTIBUS EDITORIS EXCUDEBANT
GUL. BULMER ET SOC.

ET PROSTANT APUD J. WHITE ET G. MILLER.

MDCCCLII.

ΕΙΣ ΛΥΡΑΝ. α'.

*ΘΕΛΩ λέγειν Ἀτρείδας,
Θέλω δὲ Κάδμον ᾄδειν·
Ἡ βάρβιλος δὲ χορδαῖς
Ἔρωτα μῦνον ἤχει.*

B

" Ημειψα νεῦρα πρώην,
 Καὶ τὴν λύρην ἅπασαν·
 Καὶ γὰρ μὲν ἤδον ἄλλους
 Ἡρακλέους· λύρη δὲ
 Ἔρωτας ἀντεφώνει.

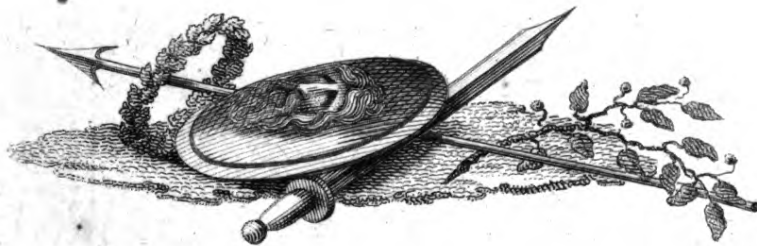
Χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν,
 Ἡρώες· ἡ λύρη γὰρ
 Μόνους ἔρωτας ἄδει.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ. β'.

Φύσις κέρατα ταύροις,
 Ὀπλὰς δ' ἔδωκεν ἵπποις,
 Ποδωκίην λαγωῖς,

Λέουσι χάσμ' ὀδόντων,
 Τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηκτὸν,
 Τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι,
 Τοῖς ἀνδράσιν φρόνημα·
 Γυναιξὶν οὐκ ἔτ' εἶχεν;

Τί οὖν δίδωσι; κάλλος,
 Ἐντ' ἀσπίδων ἀπασέων,
 Ἐντ' ἐγχέων ἀπάντων·
 Νικᾶ δὲ καὶ σίδηρον,
 Καὶ πῦρ, καλή τις οὔσα

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ. γ'.

Μεσονυκτίοις ποδ' ὤραις,
 Στρέφεται ὅτ' Ἄρκτος ἤδη
 Κατὰ χεῖρα τὴν Βοώτεω,
 Μερόπων δὲ Φῦλα πάντα
 Κέαται, κόπῳ δαμέντα·
 Τότ' Ἔρως ἐπισταθεὶς μεν
 Θυρέων ἔκοπ' ὀχῆας.

Τίς, ἔφην, Δύρας ἀράσσει;
 Κατὰ μεν σχίσεις ὀνείρους.
 Ὁ δ' Ἔρως, Ἄνοιγε, φησὶ,

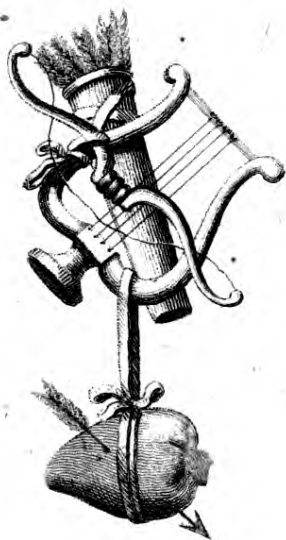
Βρέφος εἶμι, μὴ φόβησαι
 Βρέχομαι δὲ, κασέληνον
 Κατὰ νύκτα πεπλάνημαι.

Ἐλέησα ταῦτ' ἀκούσας·
 Ἄνὰ δ' εὐδὺ λύχνον ἄψας
 Ἄνέωξα· καὶ βρέφος μὲν
 Ἐσορῶ φέροντα τόξον,
 Πτέρυγας τε καὶ φαρέτην·
 Παρὰ δ' ἰστίην καθίσσας
 Παλάμαισι χεῖρας αὐτοῦ
 Ἄνεθαλπον, ἐκ δὲ χαίτης
 Ἄπέθλιβον ὑγρὸν ὕδαρ.

Ὁ δ', ἐπεὶ κρύος μεδῆκε,
 Φέρε, φησὶ, πειράσωμεν

Τόδε τοξόν, εἴ τι μοι νῦν
Βλάβεται βραχεῖσα νευρή·
Τανῦει δὲ, καὶ με τυπτει
Μέσον ἤπαρ, ὥσπερ οἴστρος·
Ἄνὰ δ' ἄλλεται καχάζων.
Ξένε, δ' εἶπε, συγχάρηδι·
Κέρας ἀβλαβὲς μὲν ἔστι,
Σὺ δὲ καρδίην πονήσεις.

ΕΙΣ ἙΑΥΤΟΝ. δ'.

Ἐπὶ κυρσίναῖς τερεΐναις,
Ἐπὶ λωτῖναις τε ποίαις
Στορέσας, δέλω προπίνειν.
Ὁ δ' Ἔρως, χιτῶνα δῆσας

Ἐπεὶ ἀνχένος παπυρῶ,
Μέθυ μοι διηκονεῖτω.

Τροχὸς ἄρματος γὰρ οἶα
Βίος τρέχει κυλισθεῖς,
Ὀλίγη δὲ κεισόμεσθα
Κόνις, ὀστέων λυθέντων.

Τί σε δεῖ λίθον μυρίζειν;
Τί δὲ γῆ χέειν μάταια;
Ἐμὲ μᾶλλον, ὡς ἔτι ζῶ,
Μύρισσον, ῥόδοις δὲ κρᾶτα
Πύκασσον, κάλει δ' ἑταίρην.

Πρὶν, Ἐρως, ἐκεῖ μ' ἀπελθεῖν
Ἐπὸ νεοτέρων χορείας,
Σκεδάσαι δέλω μερίμνας.

ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ. ε'.

Τὸ ρόδον τὸ τῶν Ἐρώτων
Μίξωμεν Διονύσῳ·

Τὸ ρόδον τὸ καλλίφυλλον
Κροτάφοισιν ἀρμόσαντες.

Πίνομεν ἀβρὰ γελῶντες.

Ῥόδον, ᾧ φέριστον ἄνδρος,

Ῥόδον, εἶαρος μέλημα·

Ῥόδα καὶ θεοῖσι τερπνά.

Ῥόδα παῖς ὁ τῆς Κυθήρης

Στέφεται καλοῖς ἰούλοις,

Χαρίτεσσι συλχορεύων.

Στέψον οὖν με, καὶ λυρίσσω.

Παρά σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς

Μετὰ κούρης βαθυκόλπου,

Ῥοδίνοισι στεφανίσκοις

Πεπυκασμένος, χορεύσω.

ΚΩΜΟΣ. 5'.

Στεφάνους μὲν κροτάφοισι

Ῥοδίνους συναρμόσαντες

Μεθύομεν ἄβρα γελῶντες·

Ῥπὸ βαρβίτῳ δὲ κούρη,

Κατακίσσοισι βρῦντας

Πλοκάμοις φέρουσα δύρσους,
 Χλιδανόσφυρος χορεύει.
 Ἄβροχαίτης δ' ἄμα κούρος,
 Στομάτων ἠδὲ πνεόντων,
 Κατὰ πηκτίδων ἀδύρει
 Προχέων λιγεῖαν ὀμφήν.
 Ὁ δ' Ἔρως ὁ χρυσοχαίτης,
 Μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου
 Μετὰ τῆς καλῆς Κυθήρης,
 Τὸν ἐπήρατον γεραιοῖς
 Κῶμον μέτεισι χαίρων.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ. Ζ'.

Ἰακινθίνῳ με ῥάβδῳ
 Χαλεπῶς Ἔρως βαδίζοντ'
 Ἐκέλευσε συντροχαζειν·
 Διὰ δ' ὀξέων μ' ἀναύρων,
 Ξυλόχων τὲ καὶ Φαράγγων,
 Τροχάοντα πείρεν ὕδρος.
 Κραδίη δὲ ῥινὸς ἄχρῃς
 Ἄνέβαινε, κἄν ἀπέσβην.
 Ὅ δ' Ἔρως, μέτωπα σείων
 Ἀπαλοῖς πτεροῖσιν, εἶπε,
 Σὺ γὰρ οὐ δύνη φιλήσαι.

ΕΙΣ ΤΟ ἘΑΥΤΟΥ
ΟΝΕΙΡΟΝ. ἦ.

Διὰ νυκτὸς ἐγκαθεύδων
Ἄλιπορφύροις τάπησι,
Γεγανυμένος Λυαίῳ,
Ἐδόκουν ἄκροισι ταρσοῖς
Δρόμον ὠκὺν ἐκτανύειν,
Μετὰ παρθένων ἀδύρων·
Ἐπεκερτόμουν δὲ παῖδες,
Ἀπαλώτεροι Λυαίου,
Δακέδυμά μοι λέγοντες,
Διὰ τὰς καλὰς ἐκείνας.
Ἐθέλοντα δ' αὖ φιλήσαι

Φύγον ἐξ ὕπνου με πάντες.
 Μεμονωμένος δ' ὁ τλήμων
 Πάλιν ἦδελον καθεύδειν.

ΕΙΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΝ. 3'.

Ἐρασμὴ πέλεια,
 Πόθεν, πόθεν πέτασσαι;
 Πόθεν μύρων τοσοῦτων,
 Ἐπ' ἠέρος θεούσα,
 Πνέεις τε καὶ ψεκάζεις;
 Τίς ἐστὶ σοὶ; μέλει δέ.
 Ἄνακρέων μ' ἔπειψε
 Πρὸς παῖδα, πρὸς Βάδυλλον,
 Τὸν ἄρτι τῶν ἀπάντων

Κρατοῦντα καὶ τύραννον.
 Πέπρακέ μ' ἡ Κυθήρη,
 Λαβούσα μικρὸν ὕμνον·
 Ἐγὼ δ' Ἀνακρέοντι
 Διηκονῶ τοσαῦτα.
 Καὶ νῦν οἶας ἐκείνου
 Ἐπιστολάς κομίζω·
 Καί φησιν, εὐδέως με
 Ἐλευδέρην ποιήσειν.
 Ἐγὼ δέ, κῆν ἀφῆ με,
 Δούλη μενῶ παρ' αὐτῶ·
 Τί γάρ με δεῖ πέτασθαι
 Ὄρη τε καὶ κατ' ἀγρούς,
 Καὶ δένδρεσιν καδίξειν,

Φύγον ἐξ ὕπνου με πάντες.
 Μεμονωμένος δ' ὁ τλήμων
 Πάλιν ἦδελον καθεύδειν.

ΕΙΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΝ. 9'.

Ἐρασμὴ πέλεια,
 Πόθεν, πόθεν πέτασσαι;
 Πόθεν μύρων τοσοῦτων,
 Ἐπ' ἠέρος θεούσα,
 Πνέεις τε καὶ ψεκάζεις;
 Τίς ἐστὶ σοὶ; μέλει δέ.
 Ἄνακρέων μ' ἔπειψε
 Πρὸς παῖδα, πρὸς Βάδυλλον,
 Τὸν ἄρτι τῶν ἀπάντων

Κρατοῦντα καὶ τύραννον.
 Πέπρακέ μ' ἡ Κυθήρη,
 Λαβούσα μικρὸν ὕμνον·
 Ἐγὼ δ' Ἀνακρέοντι
 Διηκονῶ τοσαῦτα.
 Καὶ νῦν οἶας ἐκείνου
 Ἐπιστολάς κομίζω·
 Καί φησιν, εὐδέως με
 Ἐλευθέρην ποιήσειν.
 Ἐγὼ δέ, κῆν ἀφῆ με,
 Δούλη μενῶ παρ' αὐτῶ·
 Τί γάρ με δεῖ πέτασθαι
 Ὄρη τε καὶ κατ' ἀγρούς,
 Καὶ δένδρεσιν καδίξειν,

Φαγοῦσαν ἄγριόν τι ;
 Τανῦν ἔδω μὲν ἄρτον,
 Ἐφαρπάσασα χειρῶν
 Ἐνακρέοντος αὐτοῦ·
 Πιεῖν δὲ μοι δίδωσι
 Τὸν οἶνον, ὃν προπίνει.
 Πιοῦσα δ' ἂν χορεύσω,
 Καὶ δεσποτην ἑμοῖσι
 Πτεροῖσι συγκαλυψῶ
 Κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ
 Τῷ βαρβίτῳ καθεύδω.
 Ἐχεις ἅπαντ', ἄπελθε·
 Λαλιστέραν μὲ ἔδηκας,
 Ἄνθρωπε, καὶ κορώνης.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ ΚΗΡΙΝΟΝ. ι.

*Ἐρωτα κηρινόν τις
Νηνίης ἐπώλει·
Ἐγὼ δὲ οἱ παραστὰς,
Πόσου δέλεις, ἔφην, σοὶ*

Τὸ τευχθὲν ἐκπρίωμαι ;
 Ὅ δ' εἶπε, Δωριάζων,
 Λάβ' αὐτὸν, ὀππόσου λῆς·
 Ὅμως δ' ἴν' ἐκμάθῃς πᾶν,
 Οὐκ εἶμι κηροτέχνας.
 Ἄλλ' οὐδέλω συνοικῆν
 Ἔρωτι παντορέκτα.
 Δὸς οὖν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν
 Δραχμῆς, καλὸν σύννευον.
 Ἔρως, σὺ δ' εὐδέως με
 Πύρωσον· εἰ δὲ μὴ, σὺ
 Κατὰ φλογὸς τακῆση.

ΕΙΣ ἘΑΥΤΟΝ. ια΄.

Λέγουσιν αἱ γυναῖκες,
 Ἀνακρέων, γέρον εἶ·
 Λαβὼν ἔσοπτρον, ἄδρει
 Κόμας μὲν οὐκέτ' οὔσας,
 Ψιλὸν δὲ σευ μέτωπον.
 Ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μὲν,
 Εἶτ' εἰσὶν, εἶτ' ἀπῆλθον,
 Οὐκ οἶδα τοῦτο δ' οἶδα,
 Ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον
 Πρέπει τὸ τερπνὰ παίζειν,
 Ὅσω πέλας τὰ μοίρης.

ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ. ιβ'.

Τί σοι δέλεις ποιήσω,
 Τί, κωτίλη χελιδών;
 Τὰ ταρσά σευ τὰ κοῦφα,
 Θέλεις, λαβῶν ψαλίξω;
 Ἡ μᾶλλον ἔνδοθεν σευ
 Τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηρεὺς
 Ἐκεῖνος, ἐκδερίξω;
 Τί μευ καλῶν ὀνείρων,
 Ὑπορρηγίαισι φωναῖς
 Ἀφήρησας Βάδυλλον;

ΕΙΣ ΑΤΤΙΝ. ιγ'.

Οί μὲν, καλήν Κυβήβην
 Τὸν ἡμίδηλον Ἄττιν
 Ἐν οὖρεσιν βοῶντα,
 Λέγουσιν ἐκμανῆναι
     Οἱ δὲ, Κλάρου παρ' ὄχθαις
 Δαφνηφόροιο Φοίβου,
 Ἄλλον πiónτες ὕδαρ,
 Μεμνηότες βοῶσιν.
     Ἐγὼ δὲ, τοῦ Λυαίου,
 Καὶ τοῦ μύρου κορροσθεῖς,
 Καὶ τῆς ἐμῆς ἐταίρης,
 Θέλω, θελω μανῆναι.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ. ιδ'.

Θέλω, δέλω φιλήσαι —
 "Επειδ' Ἔρως φιλεῖν με,
 Ἐγὼ δ' ἔχων νόημα
 Ἄβουλον, οὐκ ἐπέισθην.
 Ὅ δ' εὐδὺ τόξον ἄρας,
 Καὶ χρυσέην Φαρέτρην,
 Μάχη με προῦκαλεῖτο.
 Κἀγὼ λαβὼν ἐπ' ὤμων
 Θώρηχ', ὅπως Ἀχιλλεὺς,
 Καὶ δοῦρα, καὶ βοεῖην,
 Ἐμαρνάμην Ἐρωτι.
 Ἐβαλλ'· ἐγὼ δ' ἔφευγον,

Ὡς δ' οὐκ ἔτ' εἶχ' οἰστούς,
 Ἦσαλλεν, εἶδ' ἑαυτὸν
 Ἀφῆκεν εἰς βέλεμνον.
 Μέσος δὲ καρδίας μευ
 Ἔδυσε, καὶ μ' ἔλυσε.

Μάτην δ' ἔχω βοεῖην·
 Τί γὰρ βαλώμεθ' ἔξω,
 Μάχης ἔσω μ' ἐχούσης;

ΕΙΣ ΤΟ ΑΦΘΟΝΩΣ ΖΗΝ. ιέ.

Οὐ μοι μέλει Γύγας
 Τοῦ Σάρδεων ἀνακτος,
 Οὐδ' αἰρέει με χρυσός,
 Οὐδὲ φθονῶ τυράννοις·
 Ἐμοὶ μέλει μύροισι
 Καλαβρέχειν ὑπήνην·
 Ἐμοὶ μέλει ῥόδοισι
 Καταστέφειν κάρηνα·
 Τὸ σήμερον μέλει μοι
 Τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;
 Ἔως οὖν ἔτ' εὐδί' ἐστί,

Καὶ πῖνε καὶ κύβευε,
 Καὶ σπένδε τῷ Λυαίῳ·
 Μὴ νοῦσος, ἣν τις ἔλθῃ,
 Λέγῃ, Σὲ μηδὲ πίνειν.

ΕΙΣ ἙΑΥΤΟΝ. 15'.

Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήξης,
 Ὅ δ' αὖ Φρυγῶν αὐτάς·
 Ἐγὼ δ' ἐμὰς ἀλώσεις.

Οὐχ ἵππος ὄλεσέν με,
 Οὐ πεζός, οὔτε νῆες.

Στρατὸς δὲ καινὸς ἄλλος
 Ἄπ' ὀμμάτων βαλὼν με.

ΕΙΣ ΠΟΤΗΡΙΟΝ
ΑΡΓΥΡΟΥΝ. ιζ'.

Τὸν ἄργυρον τορεύσας,
Ἥφαιστέ, μοι ποίησον,
Πανοπλίαν μὲν οὐχί,
Τί γὰρ μάχαισι κάμοι ;
Ποτήριον δὲ κοῖλον,
Ὅσον δύνη, βάθυνον.

Ποίει δὲ μοι κατ' αὐτὸ,
Μήτ' ἄστρα, μήδ' ἀμάξας,
Μὴ στυγνὸν Ὠρίωνα·
Τί Πλειάδεσσι κάμοι ;

Τί δ' ἄστρασιν Βοώτεω;
Ποίησον ἀμπέλους μοι,
Καὶ βότρυας κατ' αὐτὸ,
Καὶ χρυσεύς πατοῦντας,
Ὅμοῦ καλῶ Λυαίῳ,
Ἔρωτα, καὶ Βάθυλλον.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ. ιή.

Καλλιτέχνά, μοι τόρυσσον
 Εἶαρος κύπελλον ἠδύ.
 Τὰ πρῶτα τερπνὸν ἡμῖν
 Ῥόδον φέρουσαν ὄρην·
 Τὸν ἄργυρον δ' ἀπλώσας
 Τερπνὸν πότον ποίει μοι·
 Τῶν τελετῶν, παραινῶ,
 Μὴ μοι ξένον τορεύσης,
 Μὴ φευκτὸν ἱστόρημα.
 Μᾶλλον ποίει Διὸς γόνον,

Βάκχον Εϋϊον ἡμῖν
Μύστην νάματος, ἢ Κύπριν
Ἵμεναίοις κρατοῦσαν·
Χάρασσ' Ἔρωτ' ἄνοπλον,
Καὶ Χάριτας γελώσας
Ἵπ' ἄμπελον εὐπέταλον,
Εὐβότρουον, κομῶσαν·
Σύναπτε κούρους εὐπρεπεῖς,
Ἄν μὴ Φοῖβος ἀδύρη.

ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΙΝ ΠΙΝΕΙΝ. ιθ'.

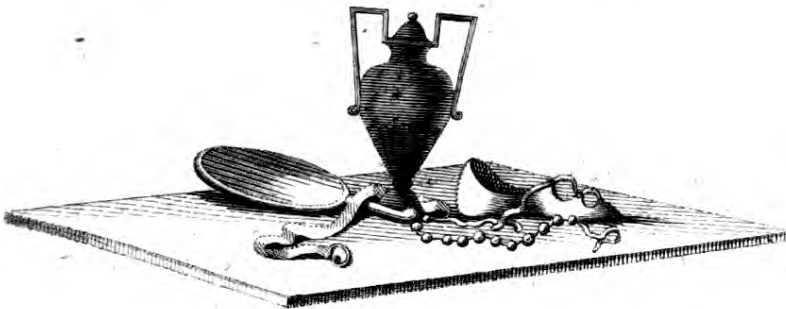
Ἡ γῆ μέλαινα πίνει,
Πίνει δὲ δένδρε' αὐτήν·

Πίνει θάλασσα δ' ἄυρας,
 Ὅ δ' ἥλιος θάλασσαν,
 Τὸν δ' ἥλιον σελήνη.
 Τί μοι μάχεσθ', ἐταῖροι,
 Καυτῶ θέλοντι πίνειν;

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΡΗΝ. κ'.

Ἡ Ταντάλου πότ' ἔσθη
 Αἶδος Φρυγῶν ἐν ὄχθαις·
 Καὶ παῖς πότ' ὄρνις ἔπλη,
 Πανδίονος χελιδόν.
 Ἐγὼ δ' ἔσοπτρον εἶην,
 Ὅπως αἰεὶ βλέπης με.

Ἐγὼ χιτῶν γενοίμην,
 Ὅπως αἰεὶ φορῆς με.
 Ὑδωρ δέλω γενέσθαι,
 Ὅπως σὲ χρῶτα λούσω.
 Μύρον, γύναι, γενοίμην,
 Ὅπως ἐγὼ σ' ἀλείψω·
 Καὶ ταινίη δὲ μαστῶν,
 Καὶ μάργαρον τραχήλω,
 Καὶ σάνδαλον γενοίμην,
 Μόνον, ποσὶν πατεῖν με.

ΕΙΣ ἘΑΥΤΟΝ. κα΄.

Δότε μοι, δότ', ὦ γυναῖκες,
 Βρομίου πιεῖν ἀμυστί·
 Ὑπὸ καύματος γὰρ ἤδη
 Προποδεῖς ἀναστενάζω.

Δότε δ' ἀνδρῶν ἐκείνων·
 Στεφάνους δ' οἶους πυκάζω,
 Τὰ μέτωπά μου ἵπικαίει·
 Τὸ δὲ καῦμα τῶν Ἐρώτων,
 Κραδίη, τίνι σκεπάσσω;

ΕΙΣ ΒΑΘΥΛΛΟΝ. κβ'.

Παρά τὴν σκιὴν, Βάθυλλε,
Κάθισον· καλὸν τὸ δένδρον,
Ἄπαλὰς σείει δὲ χαίτας
Μαλακωτάτῳ κλαδίσκῳ·

Παρὰ δ' αὐτῷ γ' ἐρεθίζει
 Πηγὴ ρέουσα Πειθοῦς.
 Τίς ἂν οὖν ὁρῶν παρέλθοι
 Καταγώγιον τοιοῦτον ;

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ. κγ'.

Ὁ πλοῦτος εἶγε χρυσοῦ,
 Τὸ ζῆν παρῆγε θνητοῖς,
 Ἐκαρτέρουν φυλάττων
 Ἴν' ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ,
 Λάβῃ τι, καὶ παρέλθῃ.
 Εἰ δ' οὐδὲ τὸ πρίασθαι
 Τὸ ζῆν ἔνεστι θνητοῖς,

Τί καὶ μάτην στενάζω ;
 Τί καὶ γόους προπέμπω ;
 Θανεῖν γὰρ εἰ πέπρωται,
 Τί χρυσὸς ὠφελεῖ με ;
     Ἐμοὶ γένοιτο πίνειν·
 Πιόντι δ' οἶνον ἠδὺν
 Ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι·
 Ἐν δ' ἀπαλαῖσι κοίταις
 Τελεῖν τὴν Ἀφροδίτην.

ΕΙΣ ἘΑΥΤΟΝ. κδ'.

Ἐπειὴ βροτός γ' ἐτέχθη,
 Βιότου τρίβον ὀδεύειν,
 Χρόνον, ὃς παρήλθεν, ἔγνω·
 Ὃν ἔχω δραμεῖν, τις οἶδε;
 Μέδεις οὖν με, φροντὶ δεινῇ,
 Οὐδέν ἐστί σοί τε κάμοι·
 Πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τελευτῆν,
 Παίξω, γελάσω, χορεύσω,
 Μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου,
 Μετὰ τῆς καλῆς Κυθήρης.

ΕΙΣ ἘΑΥΤΟΝ. κέ.

Ὄταν πῖω τὸν οἶνον,
 Εὐδουσιν αἱ μέριμναι·
 Τί μοι γόων, τί μόχθων,
 Τί μοι μέλει μεριμνῶν;
 Θάνοιμι κἄν μελήσας.
 Τί δὲ τὸν βίον πλανῶμαι;
     Πῖωμεν οὖν τὸν οἶνον,
 Τὸν τοῦ καλοῦ Λυαίου·
 Σὺν τῷ πιεῖν γὰρ ἡμᾶς,
 Εὐδουσιν αἱ μέριμναι·

ΕΙΣ ἙΑΥΤΟΝ. κς'.

Ὅτ' εἷς με Βάκχος ἔλθῃ,
 Εὐδουσιν αἱ μέριμναι
 Δοκῶν δ' ἔχειν τὰ Κροίσου,
 Θέλω καλῶς αἰεῖδεν·
 Κισσοστεφῆς δὲ κείμαι,
 Πατῶ δ' ἅπαντα θυμῶ.
 Ὅπλιζ', ἐγὼ δὲ πίνω.
 Φέρε μοι κύπελλον, ὦ παῖ·
 Μεθύοντα γὰρ με κείσθαι
 Πολὺ κρείσσον, ἢ θανόντα.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ. κζ'.

Τοῦ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος,
 Ὁ λυσίφρων, Λύαιος,
 Ὃταν φρένας γ' ἐς ἀμὰς
 Ἐσέλθῃ μεδυδότης,
 Διδάσκει με χορεύειν.

Ἔχω δὲ καὶ τι τερπνὸν
 Ὅ τῆς μέδης ἐραστής.
 Μετὰ κρότων, μετ' ᾠδῆς
 Τέρπει με κ' Ἀφροδίτη,
 Καὶ πάλι δέλω χορεύειν.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΖΩΓΡΑΦΟΝ,
 ΠΕΡΙ ΤΗΣ 'ΕΑΥΤΟΥ
 ΕΡΩΜΕΝΗΣ, κή'.

"Αγε, ζωγράφων ἄριστε,
 Γράφε, ζωγράφων ἄριστε,
 'Ροδίας κοίρανε τέχνης,
 'Απεούσαν, ὡς ἂν εἶπω,
 Γράφε τὴν ἐμὴν ἑταίρην.

Γράφε μοι τρίχας τοπρῶτον
 'Απαλάς τε καὶ μελαίνας·
 'Ο δὲ κηρὸς ἂν δύνηται,
 Γράφε καὶ μύρου πνεούσας.
 Γράφε δ' ἐξ ὅλης παρειῆς

Ἰπὸ πορφυραῖσι χαίταις

Ἐλεφάντινον μέτωπον.

Τὸ μεσόφρονον δὲ μή μοι

Διάκοπτε, μήτε μίσηγε·

Ἐχέτω δ', ὅπως ἐκείνη,

Τὸ λεληδότης σύνοφρον,

Βλεφάρων δ' ἴτυν κελαινην.

Τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς

Ἀπὸ τοῦ πυρὸς ποίησον,

Ἄμα γλαυκὸν, ὡς Ἀθήνης,

Ἄμα δ' ὑγρὸν, ὡς Κυθήρης.

Γράφε ῥῖνα καὶ παρειάς,

Ῥόδα τῷ γάλακτι μίξας·

Γράφε χεῖλος, οἷα Πειδοῦς,

Προκαλούμενον φίλημα.

Τρυφεροῦ δ' ἔσω γενείου

Περὶ Λυγδίνῳ τραχήλῳ

Χάριτες πέτοιντο πᾶσαι.

Στόλισον τολοιπὸν αὐτὴν

Ἵποπορφύροισι πέπλοις·

Διαφαινέτω δὲ σαρκῶν

Ὀλίγον, τὸ σῶμ' ἐλέγχον.

Ἄπέχει· βλέπω γὰρ αὐτὴν·

Τάχα, Κηρὲ, καὶ λαλήσεις.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΖΩΓΡΑΦΟΝ,
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΑΘΥΛΛΟΥ. κθ'.

Γράφε μοι Βάθυλλον οὔτω,
Τὸν ἑταῖρον, ὡς διδάσκω.

Λιπαρὰς κόμας ποίησον,
Τὰ μὲν ἔνδοθεν μελαίνας,
Τὰ δ' ἐς ἄκρον ἠλιώσας·
Ἐλικας δ' ἔλευθέρους μοι
Πλοκάμων, ἄτακτα συνθεῖς,
Ἄφες, ὡς θέλουσι, κεῖσθαι.
Ἀπαλὸν δὲ καὶ δροσῶδες
Στεφέτω μέτωπον ὄφρυς,

Κυανωτέρη δρακόντων.

Μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔστω,

Κεκερασμένον γαλήνη·

Τὸ μὲν ἔξ Ἄρης ἔλκον,

Τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης·

Ἴνα τις τὸ μὲν φοβῆται,

Τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος κρεμᾶται.

Ῥοδίνην δ', ὅποια μῆλον,

Χνοῖην ποίει παρειήν.

Ἐρύθημα δ', ὡς ἂν αἰδοῦς

Δύνασαι βαλεῖν, ποίησον.

Τὸ δὲ χεῖλος οὐκέτ' οἶδα,

Τινί μοι τρόπῳ ποιήσεις,

Ἄπαλόν, γέμον τε Πειδοῦς.

Τὸ δὲ πᾶν ὁ κηρὸς αὐτὸς
Ἐχέτω λαλῶν σιωπῇ.

Μετὰ δὲ πρόσωπον ἔστω,
Τὸν Ἀδώνιδος παρελθὼν,
Ἐλεφάντινος τράχηλος.

Μεταμάζιον δὲ ποίει,
Διδύμας τε χεῖρας Ἑρμέω,
Πολυδεύκεός τε μηρούς,
Διονυσίην τε νηδύν.

Ἄπαλῶν δ' ὑπερθε μηρῶν,
Μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων,
Ἄφελῇ ποιήσον αἰδῶ,
Παφίην δέλουσαν ἤδη.

Φθονερὴν ἔχεις δὲ τέχνην,

Ὅτι μὴ τὰ νῶτα δεῖξαι
Δύνασαι τὰ δ' ἦν ἀμείνω.
Τί με δεῖ πόδας διδάσκειν;
Λάβε μισθὸν, ὅσον εἶπης·
Τὸν Ἀπόλλωνα δὲ τοῦτον
Καδελῶν, ποίει Βαθύλλον.
Ἦν δ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλθης,
Γράφε Φοῖβον ἐκ Βαθύλλου.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ. λ.

*Αἱ Μοῦσαι τὸν Ἔρωτα,
Δῆσασαι στεφάνοισι,
Τῷ κάλλει παρέδωκαν
Καὶ νῦν ἡ Κυδέρεια*

Ζητεῖ λύτρα φέρουσα
 Λύσασθαι τὸν Ἔρωτα.

Κἄν λύση δὲ τις αὐτὸν,
 Οὐκ ἔξεισι, μενεῖ δὲ.
 Δουλεύειν δεδίδακται.

ΕΙΣ ἙΑΥΤΟΝ. λά.

Ἄφες με, τοὺς θεοὺς σοι,
 Πιεῖν, πιεῖν ἄμυστί·
 Θέλω, θέλω μανῆναι.

Ἐμαίνειτ' Ἀλκμαίων τε,
 Χῶ λευκόπους Ὀρέστης,
 Τὰς μητέρας κτανόντες·

Ἐγὼ δὲ μηδένα κτὰς,
 Πιὼν δ' ἐρύθρον οἶνον,
 Θέλω, θελώ μανῆναι.

Ἐμαίνεθ' Ἡρακλῆς πρὶν,
 Δεινὴν κλονῶν φαρέτρην,
 Καὶ τόξον Ἰφίτειον·

Ἐμαίνετο πρὶν Αἴας,
 Μετ' ἀσπίδος κραδαίνων
 Τὴν Ἑκτορος μάχαιραν.

Ἐγὼ δ' ἔχων κύπελλον,
 Καὶ στέμμα τοῦτο χαίταις,
 Οὐ τόξον, οὐ μάχαιραν,
 Θέλω, θελώ μανῆναι.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ἘΑΥΤΟΥ ΕΡΩ-
ΤΑΣ. λβ'.

Εἰ φύλλα πάντα δένδρων
Ἐπίστασαι κατειπεῖν,
Εἰ κυματῶδες εὐρεῖν
Τὸ τῆς ὅλης θαλάσσης,
Σὲ τῶν ἐμῶν ἐρώτων
Μόνον ποιῶ λογιστήν.

Πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηνῶν
Ἐρωτας εἴκοσιν δεῖς,
Καὶ πεντεκαίδεκ' ἄλλους·
Ἐπειτα δ' ἐκ Κορίνθου

Θες ὄρμαδούς ἐρώτων·
 Ἀχαιΐης γὰρ ἐστίν,
 Ὅπου καλαὶ γυναῖκες.

Τίθει δὲ Λεσβίους μοι,
 Καὶ μέχρι τῶν Ἰώνων,
 Καὶ Καρίας, Ῥόδου τε,
 Δισχιλίους ἔρωτας.

Τί φῆς; αἰεὶ κ' ἔρωτες;
 Οὐπω Σύρους ἔλεξα,
 Οὐπω πόδας Κανώσου,
 Οὐ τῆς ἅπαντ' ἐχούσης
 Κρήτης, ὅπου πόλεσσι
 Ἔρωσ ἐποργιάζει.

Τί σοι δέλεις ἀριδμεῖν

Τοὺς ἐκτὸς αὖ Γαδείρων,
 Τῶν Βακτρῶν τε κ' Ἰνδῶν,
 Ψυχῆς ἐμῆς ἔρωτας;

ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ. λγ'.

Σὺ μὲν, φίλη χελιδῶν,
 Ἐτησίη μολοῦσα,
 Θέρει πλέκεις καλιήν,
 Χειμῶνι δ' εἰς ἄφαντος,
 Ἡ Νεῖλον, ἢ ἔπι Μέμφιν.
 Ἐρως δ' αἰεὶ πλέκει μευ
 Ἐν καρδίῃ καλιήν.
 Πόδος δ' ὁ μὲν πτεροῦται,

Ὅ δ' ὠόν ἐστιν ἀκμήν,

Ὅ δ' ἡμίλεπτος ἤδη·

Βοή δὲ γίνετ' αἰεὶ

Κεχηνότων νεοτῶν.

Ἐρωτιδεῖς δὲ μικροὺς

Οἱ μείζονες τρέφουσιν;

Οἱ δὲ τραφέντες εὐδύς

Πάλιν κύουσιν ἄλλους.

Τί μῆχος οὖν γένηται;

Οὐ γὰρ σθένω τοσοῦτους

Ἐρωτας ἐκβοῆσαι.

ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ. λδ'.

Μή με φύγης, ὀρώσα
Τὴν πολιὰν ἔδειραν·
Μηδ', ὅτι σοι πάρεστιν
Ἄνδρος ἀκμαῖον ὄρης,
Τὰ μὰ φίλτρα διώξης.
Ὅρα κὰν στεφάνοισιν,
Ὅπως πρέπει τὰ λευκὰ
Ῥόδοις κρίνα πλακέντα.

ΕΙΣ ΕΥΡΩΠΗΝ. λέ.

Ὁ ταῦρος οὗτος, ὦ παῖ,
 Ζεὺς μοι δοκεῖ τις εἶναι·
 Φέρει γὰρ ἀμφὶ νώτοις
 Σιδωνίην γυναῖκα.
 Περᾶ δὲ πόντον εὐρὺν,
 Τέμνει δὲ κῦμα χηλαῖς·
 Οὐκ ἂν δὲ ταῦρος ἄλλος,
 Ἐξ ἀγέλης ἔλασθεις,
 Ἐπλευσε τὴν θάλασσαν,
 Εἰ μὴ μόνος γ' ἐκεῖνος.

**ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΕΙΜΕΝΩΣ
ΖΗΝ. λς'.**

Τί με τοὺς νόμους διδάσκεις,
 Καὶ ῥητόρων ἀνάγκας ;
 Τί δὲ μοι λόγων τοσοῦτων,
 Τῶν μηδὲν ὠφελούντων ;
     Μᾶλλον δίδασκε πίνειν
 Ἄπαλὸν πῶμα Λυαίου
 Μᾶλλον δίδασκε παίζειν
 Μετὰ χρυσέης Ἀφροδίτης.
     Πολιαιὶ κάραν στέφουσι
 Δὸς ὕδαρ, βάλ' οἶνον, ὦ παῖ,

Ψυχὴν δ' ἔμοι κάρωσον.
 Βραχὺ μὴ ζῶντα καλύπτεις·
 Ὁ θανῶν οὐκ ἐπιδυμεῖ.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΑΡ. ΛΖ'.

Ἴδε, πῶς ἔαρος φανέντος,
 Χάριτες ῥόδα βρούουσιν·
 Ἴδε, πῶς κῦμα θαλάσσης
 Ἀπαλύνεται γαλήνη·
 Ἴδε, πῶς νῆσσα κολυμβᾷ
 Ἴδε, πῶς γέρανος ὀδεύει·
 Ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τίτάν.
 Νεφελῶν σκιαὶ δονοῦνται·

Τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα·
 Καρποῖσι γῆ προκύπτει·
 Καρπὸς ἐλαίας προκύπτει·
 Βρομίου στέφεται τὸ νᾶμα,
 Κατὰ φύλλον, κατὰ κλῶνα,
 Καθελῶν ἤνδισε καρπός.

ΕΙΣ ἙΑΥΤΟΝ. λή.

Ἐγὼ γέρον μὲν εἶμι,
 Νέων πλέον δὲ πίνω·
 Κἂν δεήσῃ με χορεύειν,
 Σκῆπτρον ἔχω τὸν ἄσκον·
 Νάρθηξ γὰρ οὐδὲν ἐστίν.

Ὁ μὲν δέλων μάχεσθαι,
Παρέστι γὰρ, μαχέσθω.
Ἐμοὶ κύπελλον, ὦ παῖ,
Μελιχρὸν οἶνον ἠδὺν
Ἐγκεράσας, Φόρησον.
Ἐγὼ γέρον μὲν εἶμι
Σειληνὸν ἐν μέσοις δὲ
Μιμούμενος χορεύσω.

ΕΙΣ ἘΑΥΤΟΝ. λθ'.

Ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,

Τότε μευ ἦτορ ἰανθῆν

Μούσας ἄρχεται λιγαίνειν.

Ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,

Ἀπορίπτεται μέριμνα,

Πολυφροντίδες τε βουλαί,

Ἐς ἀλικτύπους ἀήτας

Ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,

Φιλοπαίγμων τότε Βάκχος

Πολυανθέσιν μ' ἐν αὔραις

Δονέει μέδη γανώσας.

ἽΟτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 Στεφάνους ἄνδρеси πλέξας,
 Ἐπιθεῖς δὲ τῷ κάρηνῳ,
 Μέλπω βιότου γαλήνην.

ἽΟτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 Μύρω εὐώδει τέγξας
 Δέμας, ἀγκάλαις δὲ κούρην
 Κατέχων, Κύπριν ἀεῖδω.

ἽΟτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 Ὑποκύρτοιισι κυπέλλοις,
 Τὸν ἐμὸν νόον γ' ἀπλώσας
 Θιάσω γέγηθα κούρων.

ἽΟτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,

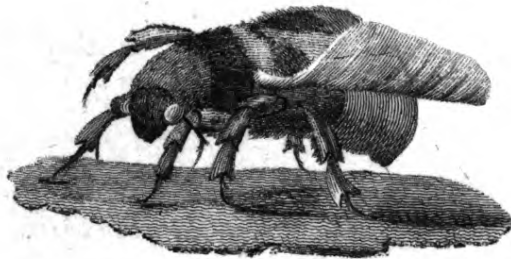
Τόδε μοι μόνω τὸ κέρδος·
 Τόδ' ἐγὼ λαβὼν ἀποίσω.
 Τὸ δανεῖν γὰρ μετὰ πάντων.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ. μ'.

Ἔρως ποτ' ἐν ῥόδοισι
 Κοιμωμένην μέλιτταν
 Οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη
 Τὸν δάκτυλον δὲ δηχθεὶς
 Τῆς χειρὸς, ὠλόλυξε.
 Δραμῶν δὲ καὶ πετασθεὶς
 Πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,
 Ὅλωλα, μάτερ, εἶπεν,

Ὀλωλα, κάποδνήσκω
Ὀφίς μ' ἔτυψε μικρὸς
Πτερωτὸς, ὃν καλοῦσι
Μελίτταν οἱ γεωργοί.

Ἦδ' εἶπεν, Εἰ τὸ κέντρον
Πονεῖ τὸ τῆς μελίττης,
Πόσον, δοκεῖς, πονοῦσιν,
Ἔρως, ὅσους σὺ βάλλεις;

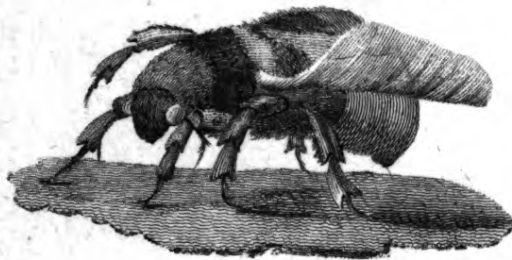
Τόδε μοι μόνω τὸ κέρδος·
 Τόδ' ἐγὼ λαβὼν ἀποίσω.
 Τὸ δανεῖν γὰρ μετὰ πάντων.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ. μ'.

Ἔρως ποτ' ἐν ῥόδοισι
 Κοιμωμένην μέλιτταν
 Οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη
 Τὸν δάκτυλον δὲ δηχθεὶς
 Τῆς χειρὸς, ἀλόλυξε.
 Δραμῶν δὲ καὶ πετασθεὶς
 Πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,
 Ὅλωλα, μάτερ, εἶπεν,

Ὀλωλα, κάποδνήσκω
Ὄφεις μ' ἔτυψε μικρὸς
Πτερωτὸς, ὃν καλοῦσι
Μελίτταν οἱ γεωργοί.

Ἦδ' εἶπεν, Εἰ τὸ κέντρον
Πονεῖ τὸ τῆς μελίττης,
Πόσον, δοκεῖς, πονοῦσιν,
Ἔρως, ὅσους σὺ βάλλεις;

ΕΙΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ. μά.

*Ἰλαροὶ πίνωμεν οἶνον,
Ἄνεμέλφομεν δὲ Βάκχον,
Τὸν ἐφευρέτην χορείης,
Τὸν ὄλας ποδῶντα μολπᾶς,*

Τὸν ὁμότροπὸν γ' Ἔρωτι,
 Τὸν ἐρώμενον Κυθήρης·
 Δί' ὃν ἡ Μέθη λοχεύθη,
 Δί' ὃν ἡ Χάρις τ' ἐτέχθη,
 Δί' ὃν ἀμπάυετο Λυπη,
 Δί' ὃν εὐνάζετ' Ἀνίη.

Τὸ μὲν οὖν πῶμα κερασθὲν
 Ἀπαλοὶ φέρουσι παῖδες,
 Τὸ δ' ἄχος πέφευγε μιχθὲν
 Ἀνεμοστρόφῳ θυέλλῃ.

Τὸ μὲν οὖν πῶμα λάβωμεν,
 Τὰς δὲ φροντίδας μεθῶμεν·
 Τί γὰρ ἐστὶ σοι τὸ κέρδος
 Ὀδυνωμένῳ μερίμναις;

Πόθεν οἶδαμεν τὸ μέλλον;
 Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.
 Μεθύων δέλῳ χορεύειν,
 Μεμυρισμένος δὲ παίζειν
 "Μετὰ καὶ καλῶν γυναικῶν.
 Μελέτω δὲ τοῖς δέλουσιν
 Ὅσον ἐστὶν ἐν μερίμναις.
 Ἰλαροὶ πίνωμεν οἶνον,
 Ἀναμέλφομεν δὲ Βάκχον.

ΕΙΣ ἙΑΥΤΟΝ. μς'.

Ποδέω μὲν Διονύσου
 Φιλοπαίγμονος χορείης

Φιλέω δ' εὖτ' ἄν ἐφίβου
 Μετὰ συμπότου λυγρίζω
 Στεφανίσκους δ' ὑακίνθων
 Κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας,
 Μετὰ παρθένων ἀδύρειν
 Φιλέω μάλιστα πάντων.

Φθόνον οὐκ οἶδ' ἐμὸν ἦτορ,
 Φθονον οὐ δείδια δήκτην
 Φιλολοιδόροιο γλώττης
 Φεύγω βέλεμνα κοῦφα.

Στυγέω μάχας παροίνους
 Πολυκώμους κατὰ δαίτας
 Νεοδήλοις δ' ἅμα κοῦραις
 Ἵπὸ βαρβίτῳ χορευῶν,

Φέρε, φίλταται, λέγοιμι,
Βιόν ἡσυχον φέρωμεν.

ΕΙΣ ΤΕΤΤΙΓΑ. μγ'.

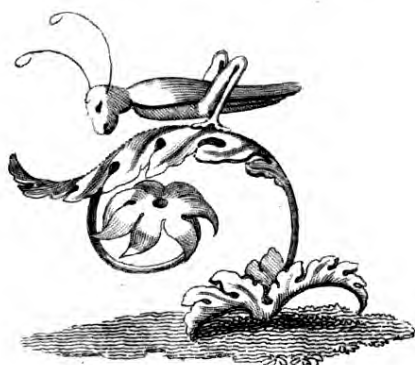
Μακαρίζομέν σε, τέττιξ,
Ὅτι δενδρέων ἐπ' ἄκρων,
Ὀλίγην δρόσον πεπωκώς,
Βασιλεὺς ὅπως, αἰίδεις·
Σὰ γὰρ ἐστὶ κείνα πάντα,
Ὅποσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
Χώπόσα φέρουσιν ὦραι.

Σὺ γὰρ εἶ φίλος γεωργῶν,
Ἄπὸ μηδενὸς τι βλάπτων.

Σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσι,
Θέρεος γλυκὺς προφήτης.

Φιλέουσι μὲν σε Μοῦσαι,
Φιλέει δὲ Φοῖβος αὐτὸς,
Λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην·
Τὸ δὲ γῆρας οὐ σε τείρει.

Σοφὴ, γηγενής, φίλυμνε,
Ἄπαθής, ἄναιμ', ἄσαρκε,
Σχεδὸν εἶ θεοῖς ὅμοιος.

ΕΙΣ ΤΟ ἘΑΥΤΟΥ ΟΝΕΙ-
ΡΟΝ. μδ'.

Ἐδόκουν ὄναρ τροχάζειν,
Πτέρυγας φέρων ἐπ' ὤμων·
Ὁ δ' Ἔρως, ἔχων μόλυβδον
Περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις,
Ἐδίωκε, καὶ κίχανε.

Τί θέλει γ' ὄναρ τόδ' εἶναι;
Δοκέω δ' ἔγωγε πολλοῖς
Ἐν ἔρωσί με πλακέντα,
Διολισθάνειν ἐν ἄλλοις,
Ἐνὶ τῶδε συνδεθῆναι.

ΕΙΣ ΤΑ ΕΡΩΤΟΣ ΒΕΛΗ. μέ.

Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθήρης,
Παρὰ Λημνίαις καμίνοις,
Τὰ βέλη τὰ τῶν Ἐρώτων
Ἐποίει, λαβὼν σίδηρον.

Ἀκίδας δ' ἔβαπτε Κύπρις,
 Μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα,
 Ὅ δ' Ἔρως χολὴν ἔμισγεν.
 Ὅ δ' Ἄρης ποτ' ἐξ αὐτῆς,
 Στιβαρὸν δόρυ κραδαίνων,
 Βέλος ἠυτέλιζ' Ἔρωτος.
 Ὅ δ' Ἔρως, Τὸδ' ἐστίν, εἶπε,
 Βαρύ· πειράσας νόησεις.
 Ἔλαβεν βέλεμνον Ἄρης·
 Ὑπεμειδίασσε Κύπρις.
 Ὅ δ' Ἄρης ἀναστενάξας,
 Βαρύ, φησίν, ἄρον αὐτό.
 Ὅ δ' Ἔρως, Ἐχ' αὐτό, φησίν.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ. μς'.

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι,
 Χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι
 Χαλεπώτερον δὲ πάντων
 Ἄποτυγχάνειν φιλοῦντα.

Γένος οὐδὲν εἰς Ἐρωτά
 Σοφίη, τρόπος, πατεῖται
 Μόνον ἄργυρον βλέπουσιν.

Ἄπόλοιτο πρῶτος αὐτὸς
 Ὁ τὸν ἄργυρον φιλήσας
 Διὰ τοῦτον οὐκ ἀδελφός,

Διὰ τοῦτον οὐ τοκῆες
 Πόλεμοι, φόνοι δι' αὐτόν.
 Τὸ δὲ χεῖρον, ὀλλύμεσθα
 Διὰ τοῦτον οἱ φιλοῦντες.

ΕΙΣ ΓΕΡΟΝΤΑ. μζ'.

Φιλῶ γέροντα τερπνόν,
 Φιλῶ νέον χορευτήν·
 Γέρων δ' ὅταν χορεύῃ,
 Τρίχας γέρων μὲν ἔστι,
 Τὰς δὲ φρένας νεάζει.

ΑΛΛΟ ΩΔΑΡΙΟΝ. μή.

Δότε μοι λύσην Ὀμήρου,
 Φονίης ἄνευδε χορδῆς·
 Φέρε μοι κύπελλα δεσμῶν,
 Φέρε μοι νόμους κεράσσω,
 Μεθύων ὅπως χορεύσω·
 Ὑπὸ σῶφρονος δὲ λύσσης,
 Μετὰ βαρβίτων αἰείδων,
 Τὸ παροίνιον βοήσω.

ΕΙΣ ΖΩΓΡΑΦΟΝ. μθ'.

Ἄγε, ζωγράφων ἄριστε,
 Λυρικῆς ἄκουε μούσης·
 Γράφε τὰς πόλεις τοπρῶτον
 Ἰλαράς τε καὶ γελώσας·
 Φιλοπαίγμονάς τε Βάκχας
 Ἐτεροπνόοις ἐν αὐλοῖς.
 Ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται,
 Γράφε καὶ νόμους φιλοῦντων.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ. ν'.

*Ὅ τὸν ἐν πόνοις ἀτειρῆ,
Νέον ἐν πόδοις ἀταρβῆ,
Καλὸν ἐν πότοις χορευτὴν
Τελέων, θεὸς κατῆλθε,
Ἀπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον,*

Πότον ἄστονον, κομίζων
 Γόνον ἀμπέλου τὸν οἶνον·
 Πεπεδημένον γ' ὀπώραις
 Ἐπὶ κλημάτων φυλάσσων.
 "Ἴν' ὅταν τάμωσι βότρυν,
 "Ανοσοὶ μένωσι πάντες,
 "Ανοσοὶ δέμας δεητὸν,
 "Ανοσοὶ γλυκὺν τε θυμὸν,
 Ἐς ἔτους φανέντος ἄλλου.

ΕΙΣ ΔΙΣΚΟΝ, ΕΧΟΝΤΑ
ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ. νά.

"Ἄρα τίς τορευσε πόντον,
 "Ἄρα τίς μανεῖσα τέχνη

Ἄνεχευε κῦμα δίσκῳ,
 Ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάσσης
 Ἄρα τίς ὑπὲρ θαλάσσαν
 Ἀπαλὴν χάραξε Κύπριν,
 Νόος ἐς θεοὺς ἀερόφεις,
 Μακάρων φύσιος ἀρχὴν.

Ὅ δὲ νιν ἔδειξε γυμνὴν
 Χ' ὅσα μὴ θέμις ὀράσθαι,
 Μόνα κῦμα συγκαλύπτει.
 Ἀλαλημένη δ' ἐπ' αὐτῇ,
 Βρῦον ὡς ὑπερθε λευκόν,
 Ἀπαλόχρσος γαλήνης,
 Δήμας εἰς πλόον φέρουσα
 Ῥόδιον πάροιθεν ἔλκει

Ῥοδέων ὑπερθε μαζῶν,
 Ἀπαλῆς ἔνερθε δειρῆς,
 Μέγα κῦμα πρῶτα τέμνει.
 Μέσον αὐλακος δὲ Κύπρις,
 Κρίνον ὡς ἴοις ἐλιχθὲν,
 Διαφαίνεται γαλήνης.
 Ὑπὲρ ἀργύρῳ δ' ὀχοῦνται,
 Ἐπὶ δελφίσιν χορευταῖς,
 Δολεροὶ νέον μέτωπον,
 Ἔρος, Ἴμερος, γελῶντες·
 Χορὸς ἰχθύων δὲ κυρτὸς,
 Ἐπὶ κυμάτων κυβιστῶν,
 Παφίης ἐς ὄμμα παίζει,
 Ἴνα νήχεται γελῶσα.

ΕΠΙΛΗΝΙΟΣ ὙΜΝΟΣ. νβ'.

Τὸν μελανόχρωτα βότρυν
 Ταλάροις φέροντες ἄνδρες,
 Μετὰ παρθένων, ἐπ' ὤμων
 Κατὰ ληνὸν δὲ βαλόντες
 Μόνον ἄρσενες πατοῦσι
 Σταφυλὴν, λύοντες οἶνον,
 Μέγα τὸν θεὸν κροτοῦντες
 Ἐπιληνίοισιν ὕμνοις,
 Ἐρατὸν πίθοις ὀρῶντες
 Νέον ἐς ζέοντα Βάκχον.

Ὄν ὅταν πῆ γεραιός,
 Τρομεροῖς ποσὶν χορεύει,
 Πολιάς τρίχας τινάσσων·
 Ὁ δὲ, παρθένον λοχήσας,
 Ἐρατὸς νέος μεδυσθεῖς,
 Ἄπαλὸν δέμας χυθεῖσαν,
 Σκιερῶν ὑπερθε φύλλων,
 Βεβαρημένην ἐς ὕπνον,
 Ἐς Ἐρωτὶ ἄωρα θέλγει
 Προδότιν γάμων γενέσθαι.

Ὁ δὲ μὴ λόγοισι πείδων,
 Τότε μὴ θέλουσαν ἄγχει·
 Μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος
 Μεθύων ἄτακτα παίζει.

ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ. νύ.

Στεφανηφόρου μετ' ἦρος
 Μέλπομαι ρόδον Δέρειον·
 Σὺν, ἑταῖρ', ἀεξε μολπὴν.
 Τόδε γὰρ Δεῶν ἄημα,
 Τόδε γὰρ βροτῶν τὸ χάσμα,
 Χάρισίν τ' ἄγαλμ', ἐν ὥραις
 Πολυανθέων ἐρώτων·
 Ἀφροδίσιόν τ' ἄθυρμα.
 Τόδε καὶ μέλημα μύθοις
 Χαρίεν φυτόν τε Μουσέων·

Γλυκὸν καὶ ποιῶντι πείραν
 Ἐν ἀκανθίταις ἀταρποῖς·
 Γλυκὸν δ' αὖ λαβόντι δάλπειν
 Μαλακαῖσι χερσὶ, κούφως
 Προσάγοντ' Ἔρωτος ἄνδρος.
 Ὡς σοφῶν τόδ' αὐτὸ τερπνόν
 Θαλίαις τε καὶ τραπέζαις,
 Διονυσίαις δ' ἑορταῖς.
 Τί δ' ἄνευ ῥόδου γένοιτ' ἄν;
 Ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἥως,
 Ῥοδοπήχεες δὲ Νύμφαι,
 Ῥοδόχρους δὲ κ' Ἀφροδίτη
 Παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται.
 Τόδε καὶ νοσοῦσιν ἀρκεῖ·

Τόδε καὶ νεκροῖς ἀμύνει·

Τόδε καὶ χρόνον βιάται.

Χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας

Νεότητος ἔσχεν ὁδμήν.

Φέρε δὴ, Φυλὴν λέγωμεν·

Χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάττης

Δεδροσωμένην Κυθήρην

Ἐλόχευε πόντος ἀφρώ,

Πολεμόκλονον τ' Ἀθήνην

Κορυφῆς ἐδείκνυε Ζεὺς,

Φοβεράν θεάν Ὀλύμπω·

Τότε καὶ ῥόδων ἀγητῶν

Νέον ἔργος ἤνδισε χθῶν

Πολυδαίδαλον λόχευμα.

Μακάρων θεῶν δ' ὄμιλος,
 Ῥόδον ὡς γένοιτο, νέκταρ.
 Ἐπιτέγξας, ἀνέτειλεν
 Ἀγέρωχον ἐξ ἄκάνθης
 Φυτόν ἄμβροτον Λυαίου.

ΕΙΣ ἙΑΥΤΟΝ. νδ'.

Ὅτ' ἐγὼ νέων ὄμιλον
 Ἐσορῶ, πάρεστιν ἦβη·
 Τότε δὴ, τότε ἐς χορείην
 Ὁ γέρον ἐγὼ πτεροῦμαι.
 Περίμεινόν με, Κυβήβα,
 Ῥόδα δὸς, θέλω στέφεισθαι·

Πολιὸν δὲ γῆρας ἤκας,
Νέος ἐν νέοις χορεύσω.
    Διονυσίης δὲ μοί τις
Φερέτω δῶρον ὀπώρας,
Ἴν' ἴδη γέροντος ἀλκὴν,
Δεδαηκότος μὲν εἰπεῖν,
Δεδαηκότος δὲ πίνειν,
Χαριέντως τε μανῆναι.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΡΩΝΤΑΣ. νέ.

*Ἐν ἰσχύοις μὲν ἵπποι
Πυρὸς χάραγμ' ἔχουσι
Καὶ Παρδίους τίς ἄνδρας
Ἐγνώρισεν τιάραις·
Ἐγὼ δὲ τοὺς ἐρῶντας
Ἰδὼν ἐπίσταμ' εὐδύς·
Ἐχουσι γάρ τι λεπτὸν
Ψυχῆς ἔσω χάραγμα.*

ΕΙΣ ΤΟ ΓΗΡΑΣ. νς'.

Πολιοὶ μὲν ἡμῖν ἤδη
 Κρόταφοι, κάρη δὲ λευκόν·
 Χαρίεσσα δ' οὐκ ἔσ' ἤδη
 Πάρα γηραλέοι δ' ὀδόντες.
 Γλυκεροῦ δ' οὐκ ἔτι πολλὸς
 Βιότου χρόνος λείπεται.
 Διὰ ταῦτ' ἀνασταλύζω
 Θαμὰ, Τάρταρον δεδοικώς·
 Ἄϊδεω γὰρ ἐστὶ δεινὸς
 Μυχός· ἀργαλέη δ' ἐς αὐτὸν

Κάδοδος· καὶ γὰρ ἔτοιμον
Καταβάντι μὴ νάβῃναι.

ΟΤΙ ΠΙΝΕΙΝ ΔΕΙ ΜΕ-
ΤΡΙΩΣ. νζ'.

"Αγε δὴ, φέρον ἡμῖν, ὦ παῖ,
Κελέβην, ὅπως ἄμυστιν
Προπίω· τὰ μὲν δέκ' ἔγχει
"Υδατος, τὰ πέντε δ' οἴνου
Κυάδους ὑβριστιῶσαν
Φρένα δεῦε Βασσάρησιν.

"Αγε, δῶτε· μηκέδ' οὔτω,
Πατάγω τε κάλαλητῶ,
Σκυδικὴν πόσιν παρ' οἴνω

Μελετῶμεν· ἀλλὰ καλοῖς
 Ὑποπινόμεσθ' ἐν ὕμνοις.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ. νή.

Τὸν Ἐρωτα γὰρ τὸν ἄβρὸν
 Μέλπομαι, βρῦοντα μίτραις
 Πολυανθέμοις, ἀείδων·
 Ὅδε καὶ θεῶν δυνάστης,
 Ὅδε καὶ βροτοῦς δαμάζει.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΕΙΟΝ. νθ'.

Στέφος πλέκων πόθ' εὔρον
 Ἐν τοῖς ῥόδοις Ἔρωτα,
 Καὶ τῶν πτερῶν κατασχῶν
 Ἐξάπτισ' ἐς τὸν οἶνον·
 Λαβῶν δ' ἔπινον αὐτὸν·
 Καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου
 Πτεροῖσί γαργαλίζει.

ΛΙΤΑΝΕΙΑ. Ξ'.

Γουνοῦμαί σ', ἔλαφηβολε,
 Ξανθὴ παῖ Διός, ἀγρίων
 Δέσποιν', Ἄρτεμι, θηρῶν.
 Ἴκου νῦν ἐπὶ Ληθαίου
 Δίνησι θρεοκαρδίων
 Ἄνδρῶν ἐγκαθόρα πόλιν
 Χαίρουσ'· οὐ γὰρ ἀνημέρους
 Ποιμαίνεις πολιήτας.

ΠΡΟΣ ΑΥΘΑΔΗ ΠΑΡΘΕ-
 ΝΟΝ. ξά.

Πῶλε Θρηκίη, τί δή με,
 Λοξὸν ὄμμασι βλέπουσα,
 Νηλεῶς φεύγεις, δοκέεις δὲ
 Μ' οὐδὲν εἰδέναι σοφόν γε;
 Ἴσθι τοι, καλῶς μὲν ἄν τοι
 Τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι,
 Ἥνίας δ' ἔχων στρέφοιμι
 Ἀμφὶ τέρματα δρόμοιο.
 Νῦν δὲ λειμῶνάς τε βόσκειαι,
 Κουφά τε σκιρτῶσα παίζεις·

Δεξιὸν γὰρ ἵπποπείρην
 Οὐκ ἔχεις ἐπεμβατεύειν.

ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ ἝΥΜΝΟΣ.

ΞΒ΄.

Θεάων ἄνασσα, Κύπρι,
 Ἰμερε, κράτος χθονίων,
 Γάμε, βιότοιο φύλαξ,
 Ἕμέας λόγοις λιγαίνω,
 Ἕμέας στίχοις κυδαίνω,
 Ἰμερον, Γάμον, Παφίην.

Δέρκεο τῆν νεῆνιν, δέρκεο, κοῦρε
 Ἔργεο, μή σε φύγη πέρδικος ἄγρα.

Στρατόκλεις, φίλος Κυθήρης,
 Στρατόκλεις, ἄνερ Μυρίλλης,
 Ἴδε τὴν φίλην γυναῖκα·
 Κομάει, τέθηλε, λάμπει.
 Ῥόδον ἀνδρῶν ἀνάσσει,
 Ῥόδον ἐν κόραις Μύριλλα.
 Ἥλιος τὰ σέθεν δέμνια φαίνοι.
 Κυπάριτος δὲ πεφύκοι σεῦ ἐνὶ
 κήπῳ.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ. ξγ.

Ἀνακρέων ἰδὼν με,
 Ὁ Τήϊος μελωδός,
 Ὄναρ λέγων, προσεῖπε.

Κἀγὼ δραμὼν πρὸς αὐτὸν
 Περιπλάκην Φιλήσας.

Γέρων μὲν ἦν, καλός δὲ,
 Καλός τε καὶ φίλευνος·
 Τὸ χεῖλος ὤζεν οἴνου.
 Τρέμοντα δ' αὐτὸν ἤδη
 Ἔρωσ ἐχειραγώγει.

Ὁ δ' ἐξελὼν καρῆνου
 Ἐμοὶ στέφος δίδωσι
 Τὸ δ' ὥζ' Ἀνακρέοντος.

Ἐγὼ δ' ὁ μωρὸς ἄρας
 Ἐδησάμην μετώπῳ·
 Καὶ δῆθεν ἄχρι καὶ νῦν
 Ἔρωτος οὐ πέπαυμαι.

ἝΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

ξδ'.

Ἄνὰ βάρβιτον δονήσω

Ἄεθλος μὲν οὐ πρόκειται,

Μελέτη δ' ἔπεστι παντί

Σοφίης λαχόντ' ἄωτον.

Ἐλεφαντίνῳ δὲ πλήκτρῳ

Λιγυρὸν μέλος κροαίνων

Φρυγίῳ ῥυθμῷ βοήσω,

Ἄτε τις κύκνος Καῦστρου,

Πολιοῖς πτεροῖσι μέλπων

Ἄνέμου σύναυλον ἤχήν.

Σὺ δὲ, Μοῦσα, συγχόρευε·
 Ἴερὸν γὰρ ἐστὶ Φοῖβου
 Κισθάρη, δάφνη, τρίπους τέ.
 Λαλέω δ' ἔρωτα Φοῖβου,
 Ἄνεμόλιον τὸν οἴστρον·
 Σαόφρων γὰρ ἐστὶ κούρη·
 Τὸ μὲν ἐκπέφευγε κέντρον,
 Φύσεως δ' ἄμειψε μορφήν,
 Φυτὸν εὐδαλὲς δ' ἐπήχει.
 Ὅ δὲ Φοῖβος, ἦε Φοῖβος,
 Κρατέειν κόρην νομίζων·
 Χλοερὸν δρέπων δὲ φύλλον
 Ἐδόκει τελεῖν Κυθήρη.
 Ἄγε, θυμὲ, πῆ μέμηνας,

Μανίην μανείς ἀρίστην;
Τὸ βέλος φέρε κρατύνων,
Σκοπὸν ὡς βαλὼν ἀπέλθης·
Τὸ δὲ τόξον Ἀφροδίτης
Ἄφες, ᾧ θεοὺς ἐνίκα.

Τὸν Ἀνακρέοντα μιμοῦ,
Τὸν ἀοίδιμον μελιστήν·
Φιάλην πρόπινε παισὶ,
Φιάλην λόγων ἐραννὴν,
Ἴνα νέκταρος ποτοῖο
Παραμύδιον λαβόντες,
Φλογερὸν φυγόντες ἄστρον,
(Νοερὸν πίωσιν οἶνον.)

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ. Ξέ.

Ὁ δραπέτης ὁ χρυσός
Ὅταν φύγη με κραιπνοῖς,
Διηνέμοις τε, ταρσοῖς,
Ἄει δ', αἰεὶ με φεύγει

Οὐ μιν δίοικι τίς γὰρ
 Μισοῦν δέλει τι θηρᾶν;
 Ἐγὼ δ' ἄφαρ λιασθεῖς
 Τοῦ δραπέταο χρυσοῦ,
 Ἐμῶν φρενῶν μὲν αὖραις
 Φέρειν ἔδωκα λύπας·
 Λύρην δ' ἐλὼν αἰείδω
 Ἐρωτικάς ἀοιδάς.

Πάλιν δ' ὅταν μὲ θυμὸς
 Ὑπερφρονεῖν διδάξῃ,
 Προσεῖφ' ὁ δραπέτης με,
 Φέρων μέθην ἄφροντιν,
 Ἐλὼν μιν ὡς μεθήμων
 Λύρης γένοιμι δηρὸν.

Ἄπιστ', ἄπιστε χρυσέ,
 Ἔς τ' ἂν δόλοισ με δέλγης ;
 Πλέον τὰ νεῦρα χρυσοῦ,
 Πόδους πλέον τ' αἰδεῖν.

Σὺ γὰρ δόλω φθονῶ τέ
 Ἔρωτ' ἔδης ἄφαντον,
 Λύρην τε χρυσόπαστον
 Φιλημάτων δὲ κεδνῶν,
 Πόδων, κύπελλα κίρνης
 Ὅταν δέλγης δὲ, φεύγεις
 Ξενοῖσι δ' ἄγχι Μυσῶν
 Δολίοις, ἄπιστ', ἀρέσκεις
 Ἐμοὶ δὲ τῷ λυρωδῶ
 Μούσας ποιεῖς ἀποίκους.

Αύρης δ' ἐμῆς ἀοιδῆν ·

Οὐκ ἂν λίποιμι τυτθόν.

(Σὺ, χρυσέ, γούν ἄπελθε)

Ἀχανδέας δ' ὀρίνοις,

Αἶγλην τὲ λαμπυρίζοις.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΑΡ. ΞΣ'.

Τί κάλλιόν ἐστι βαδίζειν,

Ὅπου λειμῶνες κομῶσιν,

Ὅπου λεπτήν ἠδυτάτην

Ἀναπνεῖ ζέφυρος αὖρην;

Κλῆμα τὸ Βάκχειον ἰδεῖν,

Χ' ὑπο τὰ πέταλα δύναι,

Ἀπαλὴν παῖδα κατέχειν,
 Κύπριν ὄλην πνέουσαν;
 (Οὐ τόδε τοῖ καλόν ἐστιν;)

ΞΖ.

Ξανθῆ δ' Εὐρυπύλη μέλει.
 Ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων.
 Πρὶν μὲν ἔχων βερβέρια,
 Καλύμματ' ἐσφηκωμένα,
 Καὶ ξυλίνους ἀστραγάλους
 Ἐν ποσὶ, καὶ φίλον
 Περὶ πλευρῆσι βοῶς
 Νεὸπλυτον εἶλημα
 Κακῆς ἀσπίδος·

Ἄρτοπώλησι κήδελοπόρνοισιν ὁμι-
λέων

Ὁ παμπόνηρος Ἄρτέμων
Κίβδηλον εὕρισκεν βίον,
Πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τιθεῖς
Αὐχένα, πολλὰ δ' ἐνὶ τροχῶ,
Πολλὰ δ' ἐν νώτῳ σκυτίνα
Μάστιγι θωμιχθεῖς, κόμην
Πώγωνά τ' ἐκτετιλμένος·

Νῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων,
Χρύσεια φορέων καδέσματα
Παῖς Κύκης,
Καὶ σκιαδίσκην ἑλεφαντίνην
Φορεῖ γυναιξὶν αὐτῶς.

ξή.

ὦ Νᾶξ, πανδαμάτωρ Ἔρως,
 Ωἶ νύμφαι κυανώπιδες,
 Πορφυρέη τ' Ἀφροδίτη,
 Χρυσῶ δὴ εἵκασμένη,
 Συμπαίζουσιν· ἐπιστρέφεται
 Δ' ὑψηλῶν κορυφὰς ὀρέων·
 Γουνουμαί σε· σὺ δ' εὐμενῆς
 Ἔλθ' ἡμῖν· κεχαρισμένης δ'
 Εὐχολῆς ἐπάκουσον.
 Κλευβούλω δ' ἀγαθὸς γένου
 Σύμβουλος· τὸν ἐμὸν δ' ἔρον
 Οἶδ', εὖ νῦν σε δεχέσθαι.

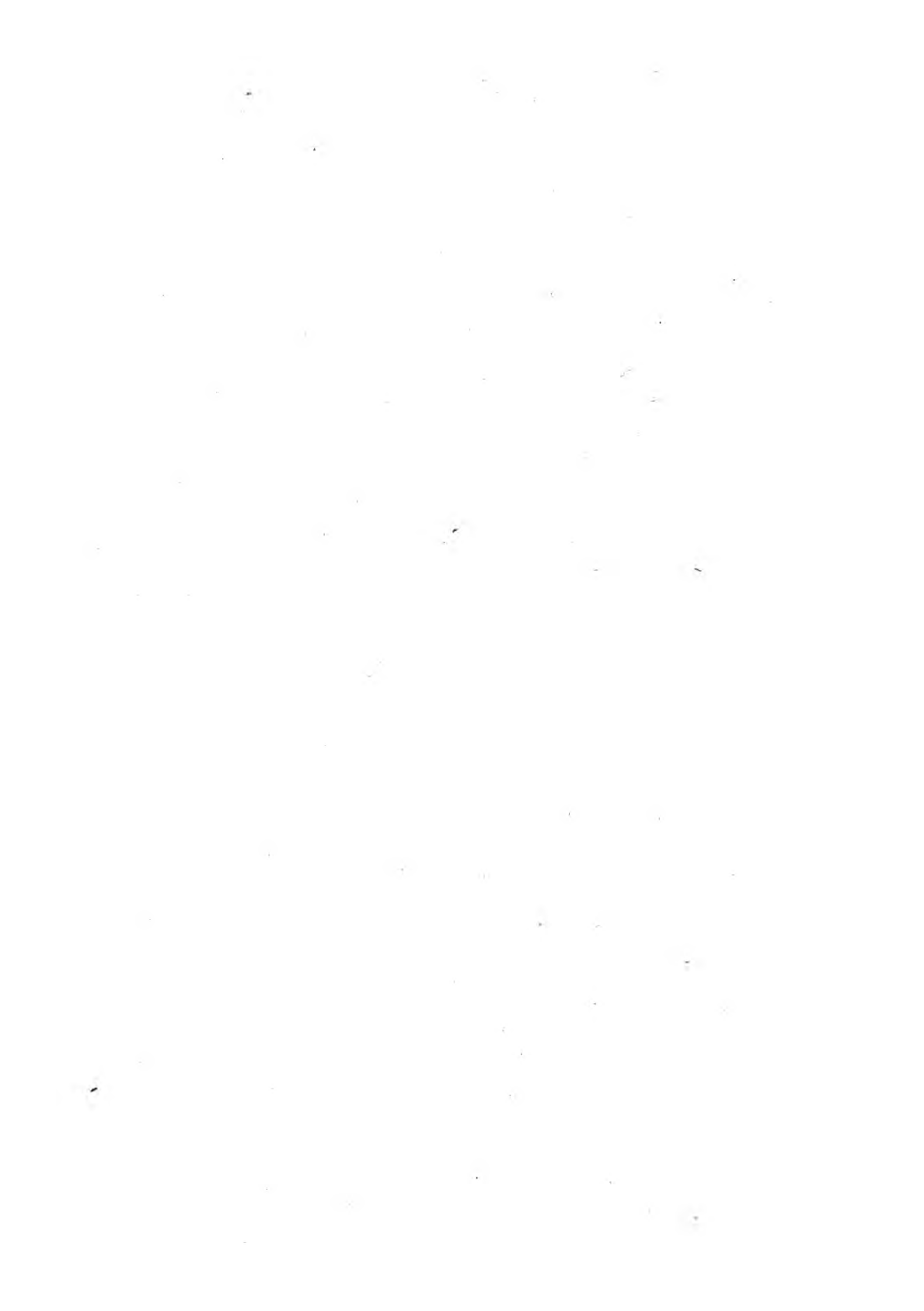
ξθ.

Φέρ' αἶρέ με πορφυρέη
 Ἐνισάλλων, χρυσοκόμης
 Ἔρωσ, ἐν νεφέλῃ,
 Ποικίλῃσι λαμβάνων πτερύγεσσι
 (Σὰ γὰρ φίλτρ' ἐμὸν ἦτορ)
 Συμπαίξειν προκαλεῖται
 Ἦδ', ἔστιν γὰρ ἀπ' εὐκτίτου
 Λέσβου, τὴν μὲν ἐμὴν κόμην,
 Λευκὴ γὰρ, καταμέμφεται
 Πρὸς δ' ἄλλον τινὰ χάσκει.

VARIÆ LECTIONES.

VARIÆ LECTIONES.

ODE I. Page 1.

- Ver. 3. Α βάρβιτος. Parma, Faber, Baxter, et Pauw.

ODE II. Page 2.

- Ver. 7. Ανδρασι. Parma, Faber, Baxter, Pauw, et Trapp.
8. Οὐκ ἐπέϊχεν. Barnes.
10. Ἄπασῶν. Parma, Faber, Baxter, Pauw, et Trapp.

ODE III. Page 4.

- Ver. 3. Βούτου. Parma, Faber, Baxter, Pauw, et Trapp.
7. Θυραων. Vatican.
9. Σχισας. Trapp.
17. Φερον δε τοξον. H. Steph.

- Ver. 19. Καθίσας. Parma, Faber, Pauw.
Καθίξας. Baxter.
25. Εστί. Parma, Faber, Pauw.
Ες τι. Baxter.

ODE IV. Page 7.

- Ver. 6. Διακονείτω. Parma, Faber, Baxt.
Pauw.
16. Πρὶν ἐρῶ σε, δεῖ μ' ἀπελθεῖν. Baxt.

ODE V. Page 9.

- Ver. 2. Αναμίξωμεν. Baxter.
5. Πινωμεν. Parma, Faber, Baxter,
Pauw, et Trapp.
6. Το ρόδον φέρινον ἄνθος. Brunck.
7. Εαρος. Parma, Faber, et Pauw.
9. Ῥόδα, τοῖς ὁ πᾶσι Κυθηρῆς. Brunck.
12. Λυρισω. Parma, Faber, et Pauw
Αυρίζω. Baxter.
Στεφωμεθ' οὖν λυρίξων. Brunck.

ODE VI. Page 10.

- Tit. Ἐἰς τὸ αὐτό. Parma, Faber, et Pauw.
 Εἰς συμπόσιον. Trapp.
- Ver. 4. Κούρα. Parma, Faber, Baxter, Trapp, et Pauw.
 5. Κατὰ κισσοῖσι. Parma, Faber, Baxter, et Pauw.
 Βρεμοντας. Parma, Faber, Baxter, Trapp, et Pauw.
8. Ἀβροχαίτας. Parma, Fab. Baxt. et Pauw.
10. } Ἀδύρων προχέει. Parma, Fab.
 11. } Baxt. Trapp, et Pauw.
11. Ὀμφάν. Parma, Fab. Baxt. et Pauw.
12. Χρυσοχαίτας. Parm. Fab. Baxt. et Pauw.
14. Καὶ τῆς. Parma, Fab. et Pauw.

ODE VII. Page 12.

- Ver. 1. *Υακινθίνη*. Parma, Fab. Trapp,
et Pauw.
2. *Βαδιζων*. Parma, Faber, Baxter,
et Pauw.
10. *Εἶπεν*. Parma, Faber, et Pauw.

ODE VIII. Page 13.

- Ver. 11. *Εθέλοντα δὲ φιλῆσαι*. Parma, Fab.
Baxt. Trapp, et Pauw.

ODE IX. Page 14.

- Ver. 2. *Πετασαι*. Parma, Fab. Baxt. et
Pauw.
6. *Τίς ἐστι, σοὶ μέλει δέ;* Parm. Fab.
et Baxt.
Τι δ' ἐστι. Trapp.
21. *Πέτεσθαι*. Parma et Pauw.
23. *Δένδρεσι*. Parma.
31. *Και δεσπότην Ανακρέοντα*. Parma,
Fab. et Pauw.

ODE X. Page 17.

- Ver. 8. Ὅμως δ' ἄν. Parma, Fab. Pauw,
Baxter.
10. Συνοικεῖν. Parma, Faber, Pauw,
11. Παντορεκτη. Pauw, Fab. Parma.
Baxter.
13. Συνευνον. Parma, Trapp, Pauw,
Baxter.

ODE XI. Page 19.

- Ver. 10. Τὰ τερπνὰ. Pauw, Fab. Parma.

ODE XII. Page 20.

- Ver. 2. Τί σοι, λάλη χελιδών; Pauw, Par-
ma, Trapp, Baxter, Faber.

ODE XIII. Page 21.

- Tit. Εἰς ἑαυτόν. Pauw, Trapp, Bax-
ter, Faber.

ODE XV. Page 24.

- Tit. Εἰς ἑαυτόν. Pauw, Trapp, Baxter, Faber.
- Ver. 11. Ως οὖν. Parma, Pauw, Baxter, Faber.
15. Μὴ δεῖ, Pauw. Faber, Parma.

ODE XVI. Page 25.

- Ver. 5. Οὐχὶ νῆες. Pauw, Faber, Baxt.

ODE XVIII. Page 28.

- Ver. 1. Καλὴ τέχνα, τόρευσον. Pauw, Parma, Faber, Baxter.
2. Ἐαρος. Pauw, Parma, Baxter, Faber.
4. Ῥοδα. Pauw, Baxter, Faber.
5. Αργύριον. Pauw, Faber, Baxt.
10. — Διὸς τε } Baxter.
11. Γονὴν Ἐυῖον ἡμῖν. }
12. Μύστις νάματος ἢ Κύπρις. Pauw.
Μνηστὴνδ', ἄματε Κύπριν. Baxter.

Ver. 13. Κροτούσα. Pauw.
Κροτούσαν. Baxter.

ODE XIX. Page 29.

Ver. 2. Δενδρεα δ' αυτήν. Vatican.

ODE XX. Page 30.

Tit. Εἰς Κόρην. Pauw, Parma, Baxt.

Ver. 10. Σεῦ χρώτα. Vatican.

14. Μάργαρος. Vatican.

16. Πάτει. Vatican, Brunck.

ODE XXI. Page 32.

Ver. 1. Δότε γυναῖκες. Vatican.

3. Ἄπο καύματος. Vatican.

5. Εκείνου. Pauw, Faber, Baxter.

9. Σκεπάζω. Pauw, Vatic. Baxt.

ODE XXII. Page 33.

Ver. 3. Σίει. Pauw.

Ἄπαλας δ' ἔσεισε. Vatican.

5. Αὐτόν. Vatican.

Ver. 8. Τοιοῦτο. Vatican.

ODE XXIII. Page 34.

- Ver. 2. Παρεῖχε βροτοῖς. Vatican.
 4. Ἰν' ασθενεῖν ἐπελη. Vatican.
 6. Εἰ δ' οὖν μὴ τὸ πρίασθαι. Vatic.
 16. Τὰν Αφροδίταν. Pauw.

ODE XXIV. Page 36.

- Ver. 1. Ετύχθην. Vatican.
 3. Χρόνον ἔγνω, ὃν παρῆλθον, } Pauw,
 4. Οὐ δ' ἔχω δραμεῖν, οὐκ οἶδα. } Faber.
 7. Φθάση τὸ τέλος. Pauw, Baxter.

ODE XXV. Page 37.

- Ver. 1. Πίνω. Pauw, Trapp, Fab. Baxt.
 3. Τί μοι πόνων, τι μοι γόων. Vatic.
 Pauw, Faber, Parma.
 5. Θανεῖν με δεῖ, καὶ μὴ θέλω. Pauw,
 Faber.
 Θανεῖν με δεῖ, κάκοντα. Baxter.

ODE XXVI. Page 38.

- Ver. 1. Όταν ὁ βάνχος εἰσέλθῃ. Pauw,
Parma, Faber, Baxter.

ODE XXVII. Page 39.

- Ver. 3. Όταν εἰς φρένας τὰς ἐμὰς. Pauw.
Ἄμας. Faber, Parma.
7. Ο τὰς μέθας ἐραστάς. Pauw, Fab.
Baxter.
9. Ἀφροδίτα. Pauw.
10. Πάλιν. Pauw, Faber, Baxter,
Parma.

ODE XXVIII. Page 40.

- Tit. Εἰς Κορην. Vatican.
Ver. 3. Ῥοδέης. Pauw, Faber.
16. Σύνοφρον. Pauw, Faber, Baxter.
22. Ῥῖνας. Vatican.
23. Τα γαλακτι. Vatican.

ODE XXIX. Page 43.

- Tit. Εἰς νεωτερον βαθυλλον. Vatican.
- Ver. 4. Τὰς μὲν. Vatican.
5. Τὰς δε. Vatican.
14. Ἄρεος ἔλκων. Vatican.
16. Φοβεῖται. Vatican.
17. Του δ' απ'. Vatican.
24. Γέμον τὸ. Vatican.
27. Μέγα δὲ. Pauw, Faber, Baxter.
28. Τὸ δ' Αδωνιδος παρῆλθον. Pauw,
Baxter, Faber.
39. Ὅτι μοι τὰ. Vatican.

ODE XXX. Page 47.

- Ver. 8. Ἐξεισιν. Vatican.

ODE XXXI. Page 48.

- Ver. 5. Χ' ὁ λευκόπους. Pauw, Faber,
Parma, Baxter.

ODE XXXII. Page 50.

- Ver. 3. Ἡμαθῶδες. Pauw, Faber, Baxt.
 Κυμαθῶδες. Vatican.
 6. Ποῶ. Vatican.
 13. Καλλιγυναῖκες. Vatican.
 16. Καὶ καρίνην ῥόδον τε. Vatican.
 18. Τί φῆς αἰεὶ κηρωθεῖς. Pauw. Fab.
 Parma.
 Τι φῆς ; αἰεὶ κηρωθεῖς. Baxter.
 25. Καὶ τοὺς Γαδείρων ἐκτός. Vatican.

ODE XXXIII. Page 52.

- Ver. 2. Ἐτισίη. Vatican.
 7. Κραδίη. Vatican.
 10. Ὅ δ' ἡμῖν ληπτός. Vatican.

ODE XXXIV. Page 54.

- Ver. 4. Ὠρας. Pauw.
 5. Δῶρα τὰ φίλτρα διώξεις. Vatican.

ODE XXXVI. Page 56.

- Ver. 8. Κρυσῆς. Pauw, Faber, Baxter,
Parma, Trapp.
9. Πολιαν. Faber.
· Πολιοι. Baxter.
11. Τὴν ψυχὴν μου κάρωσον. Pauw,
Baxter, Trapp, Faber.

ODE XXXVII. Page 57.

- Ver. 2. Βρύουσι ῥόδα. Vatican.
13. Κατὰ κλόνον. Vatican.
14. Ἦθησε. Pauw, Trapp, Parma,
Faber.

ODE XXXVIII. Page 58.

- Ver. 4. Ἔχων. Vatican.
5. Ο νάρθηξ δ' οὐδὲν ἐστίν. Pauw,
Baxt. Faber.
7. Παρέστι καὶ. Faber.
Παρέστω. Pauw, Baxter.
9. Μελίχρουν. Vatican.

Ver. 12. Μέσοισι. Pauw, Baxter, Faber,
Parma.

ODE XXXIX. Page 60.

- Ver. 5. Ἀπορίπτανται. Vatican.
Απορίπτονται μέριμναι. Pauw, Fab.
Baxter.
9. Λυσιπαίγμων. Pauw, Baxt. Fab.
10. Πολυανθεσιν ἐν ἄοραις. Vatican.
21. Ὑπὸ κυρτοῖς δὲ. Pauw, Baxter,
Faber, Parma.
23. Θιάσω τέρπομαι. Pauw, Baxter,
Faber, Parma.
25. Τοῦτο μοι. Vatican.
26. Τοῦτ' ἐγώ. Vatican.

ODE XL. Page 62.

- Ver. 5. Τᾶς χειρὸς. Pauw, Parma, Bax-
ter, Faber.
Της χειρος. Trapp.
13. Α δ' ἔειπεν. Pauw, Baxt. Faber.
14. Τᾶς μελίττας. Pauw, Baxt. Fab.

ODE XLI. Page 64.

- Ver. 3. Ἐφευρετὰν χορείας. Pauw, Faber,
Baxter.
9. Λύπα. Pauw, Baxter, Faber,
Parma.
10. Ἀνία. Pauw, Parma, Baxter,
Faber.
14. Ἀνεμοτρόπῳ. Vatican, Pauw.
17. Σοι κέρδος. Vatican, Pauw.
18. Ὀδυρωμένῳ. Pauw, Parma, Fab.
Baxter.
24. Θέλουσι. Vatican.

ODE XLII. Page 66.

- Ver. 2. Χορείας. Pauw, Faber, Baxter.
3. Ὅτ' ἄν. Vatican.
10. Φθόνον οὐκ οἶδα δαΐκτον. Pauw,
Parma.
11. Φιλολοιδόροισι. Vatican.
12. Ἐφευγε. Vatican.

ODE XLIII. Page 68.

- Ver. 2. Ὅτε. Vatican.
 5. Καινὰ πάντα. Vatican.
 8. Σὺ δὲ φίλια γεωργῶν. Pauw, Fab.
     Baxter.
     Γεωργίαι. Trapp.
 10. Βροτοῖσιν. Vatican.
 15. Εὖ. Vatican.
 17. Ἄναιμόσαρκε. Pauw, Parma.

ODE XLIV. Page 70.

- Ver. 3. Μόλιβδον. Vatican.
 5. Κίχανεν. Pauw, Trapp, Faber.
 6. Δ' ὄναρ εἶναι. Vatican.
     Ἄοναρ. Pauw, Faber, Baxter.
 9. Διολισθέμεν. Vatican.
     ΜΕΝ ἄλλοις. Pauw, Baxt. Trapp.

ODE XLV. Page 71.

- Ver. 2. Λιμνίαις. Vatican.
 4. Ἐπόει. Vatican.

- Ver. 7. Εμισγε. Pauw, Baxter.
 14. Ὑπεμειδίασε. Pauw, Baxter.

ODE XLVII. Page 74.

- Ver. 2. Χορευτάν. Pauw, Baxter.
 3. Ἄν δ' ὁ γέρων. Vatican.

ODE XLIX. Page 76.

- Ver. 3. Φιλοπαίγμονες δὲ βάνχχι. }
 et seq. Ετεροπνόους ἐναύλους· } Pauw,
 Γράφε τὰς πόλεις τὸ πρῶτον } Faber.
 Ἰλαράς τε καὶ γελώσας· }
 3. Φιλοπαίγμονός δε βάνχχου. Baxter.
 7. Δύναιτο. Pauw, Parma.

ODE L. Page 77.

- Ver. 6. Πόθον. Vatican.
 9. Φυλάττειν. Pauw, Faber.
 Φυλάττων. Baxter.
 10. Τέμωσι. Pauw.
 Τέμνωσι. Vatican.
 12. Θῆπτόν. Vatican.

Ver. 14. Εσέτους. Pauw, Faber.

ODE LI. Page 78.

- Ver. 1. Ποντω. Vatican.
 2. Τέχνα. Pauw, Baxter, Faber,
 Parma.
 4. Θαλάττης. Vatican.
 5. Ὑπερθε λευκάν. Pauw, Faber,
 Baxter.
 11. Κύμασιν καλύπτει. Vatican.
 12. Ἀλαλήμενος. Vatican.
 Ἄυτὰ. Pauw.
 18. Δηρης. Vatican.
 25. Δολερὸν νόον. Pauw, Baxter,
 Faber.

ODE LII. Page 81.

- Tit. Εἰς Οἶνον. Pauw, Faber, Baxt.
 Parma.
 Ver. 2. Φέρουσιν. Trapp.
 5. Πατοῦσιν. Vatican.
 10. Εκζεοντα. Trapp.

- Ver. 11. Πίνη. Pauw, Faber.
 15. Ἐλυσθεῖς. Pauw, Parma, Fab.
 Baxter.
 19. Θέλγων. Pauw.
 20. Προδότην. Vatican.

ODE LIII. Page 83.

- Ver. 2. Μελομαι. Vatican.
 Θερινόν. Pauw.
 3. Συνεταιρεῖ αὔξει μέλπειν. Pauw,
 Faber.
 Συνεταιριοι αυξοι. Baxter.
 5. Βροτῶν καρμα. Vatican.
 11. Ποιοῦντα. Pauw, Faber.
 16. Α σοφῶ. Vatican.
 19. Τί δὲ δίχα τοῦ ῥόδου. Vatican.
 24. Νοσοισιν. Vatican.
 29. Φύσιν. Vatican.
 35. Ῥόδον' αγητον. Vatican.
 38. Θεῶν δ' ὅμοι. Vatican.
 40. Ανέθηλειν. Vatican.

ODE LIV. Page 86.

- Ver. 1. Ὅτ' ἐγὼ σε νέοις ὁ. Vatican.
 Ὅμιλουν. Pauw.
 Ομιλω. Baxter.
2. Ἦκα. Pauw, Faber.
 Ηἶα. Baxter.
7. Ἐκὰς. Pauw.
9. Διονυσίοις. Vatican.
10. Φερέτω ροιάν. Vatican.

ODE LVI. (Page 89.) LVIII. Pauw.

- Ver. 2. Κάρα. Pauw.

ODE LVII. (Page 90.) LIX. Pauw.

- Ver. 11. Ὑποπίνοντες. Pauw.

ODE LXV. (Page 101.) LVI. Pauw.

- Ver. 1. Δραπέτας. Pauw.
8. Τῷ δραπέτα τῷ χρυσῷ. Pauw.
15. Προσεῖπεν ὁ δραπέτας. Pauw.

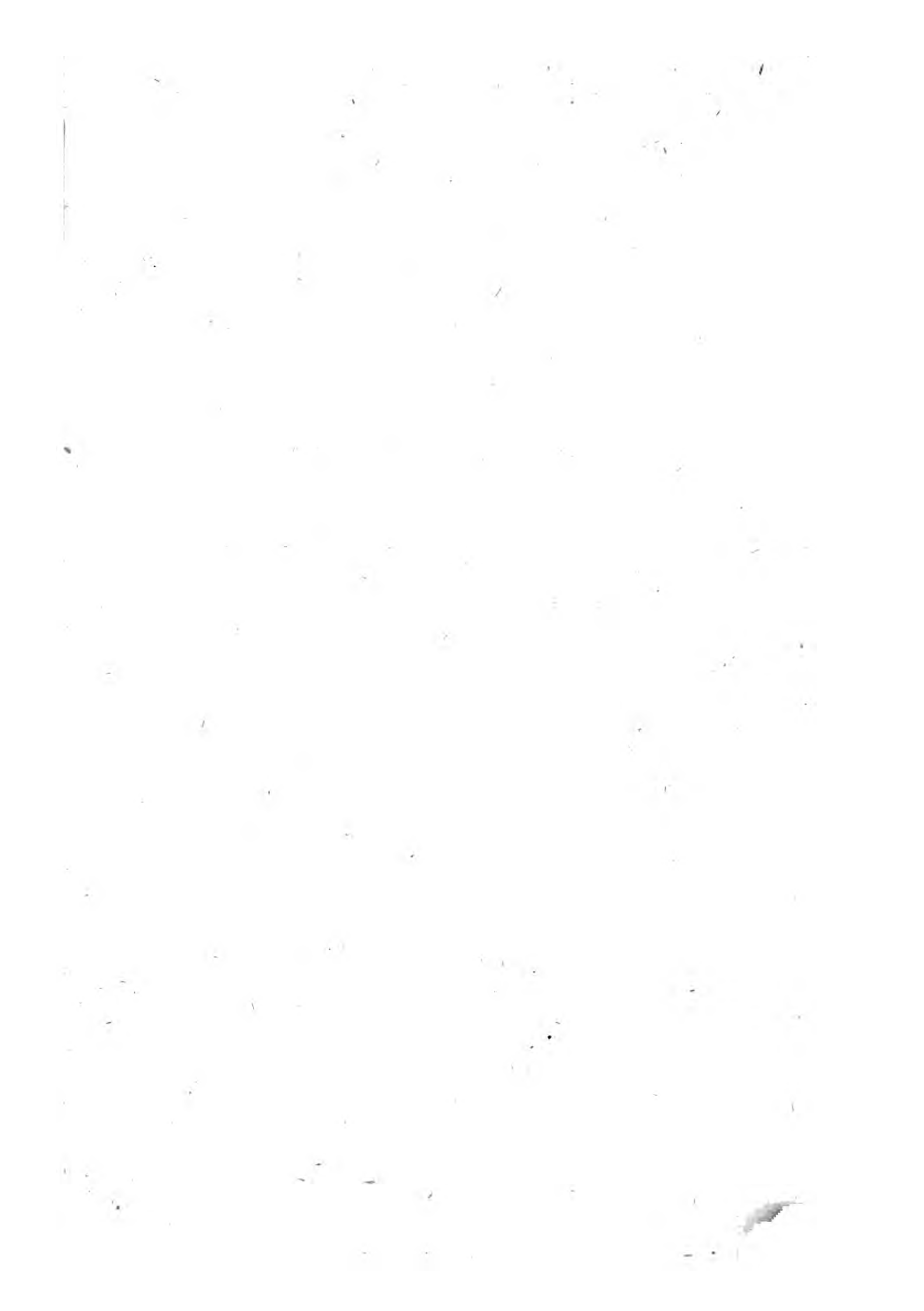

Ver. 16. Μέθαν δ' οἱ φροντίδων Pauw.

18. Γένωμαι λαρόν. Pauw.

22. Κέκλυθι ἀδείς. Pauw.

FINIS.

GARONIS MARCHER
DE GENEVA